

Bladets adresse: St. Magnus' Medlemsblad**Kasernegt. 46, 1632 Gml. Fredrikstad****Blad nummer 3 - 1999**

Redaksjonskomite:	Asbjørn Brevad	Tlf. privat: 69 32 84 12
	Rolf Borgersen	Tlf. privat: 69 34 12 20
	Bjørn Roger Hansen	Tlf. privat: 69 33 39 29
	Tore Høye	Tlf. privat: 69 31 58 55
	Øystein Andersen	Tlf. privat: 69 34 59 01
Foto:	Terje Sten Johansen	Tlf. privat: 69 15 10 73
Annonser:	Einar Stubberud	Tlf. privat: 69 31 50 82

SMÅ ORD TIL ETTERTANKE

Påskan er selve livet, på en uke.

Bjørn Eidsvåg.

Hun har alt det en god sangerinne skal ha, fin stemme har hun også.

Milton Berle.

Sannheten i ett land, kan være løgn i et annet.

Utenrikskorrespondent.

Presten: Hva er første betingelse for å få syndenes forlatelse?

Konfirmannten: Å synde!

Ukjent.

Å ha blitt gammel har vært som å bestige et fjell. Jeg ble andpusten, men har fått en videre utsikt.

Ingrid Bergman.

Ordførende Mester har ordet:

Frimureriet i Norge 250 år

Den 24 juni 1749 stiftet Kong Fredrik V av Danmark den første norske loge, St. Olaus t.d.h. Leopard som ble datterloge av St. Johanneslogen St. Martin i København, på Ladegårdsøen (i dag Bygdø Kongsgård) i Christiania. Nøyaktig på dagen 250 år senere, den 24 juni 1999 feiret Leoparden sitt 250 års jubileum. 1749 var altså starten på frimureriet i Norge . Et trettital brodre var tilstede på det første møtet, hvorav 10 var bosatt i Christiania. Før dette tidspunkt måtte man reise til utlandet for å opptas som frimurer.

I 1839 tas Logebygningen på Grev Wedels plass i bruk. Dette ga nye muligheter for frimurerarbeidet, men også økonomiske problemer, som dog etterhvert ble løst.

I 1870 ble det norske frimureri etablert som en provins av den svenske orden og i 1891 ble Den Norske Frimurerorden opprettet.

I 1894 ble Den Norske Frimurerordens stamhus innviet.

Og i 1905 ved løsrivelsen fra Sverige blir en nordmann Styrende Mester. Kong Haakon VII takket nei til å bli frimurer.

Ser vi på utviklingen siden den spede begynnelse teller vår Orden i dag ca 17 000 medlemmer fordelt på 49 St. Johannesloger. Vår egen loge St. Magnus ble stiftet i 1913 som loge nr. 12 i Norge. Når det gjelder Østfoldregionen spesielt, har den store utviklingen skjedd på nittitallet med 3 nye St. Johannesloger.

Vi må vel ha lov til å si at frimureriet blomstrer som aldri før i jubileumsåret. Forklaringene kan være mange, men jeg tror at det moderne urolige mennesket er sterkt opptatt av å finne et fast holdepunkt i livet og dette er noe av det frimureriet kan tilby.

Vel møtt til høstens begivenheter!

Med broderlig hilsen

Peter Sæter

Ordf.Mester

SOMMEREN, EN AKTIV TID I LOGEN

Sommeren 1999 har vært en særdeles aktiv tid i vår Loge. Etter hva vår hus-inspektør, Br. Finn Gøranson forteller, har det praktisk talt vært aktivitet hver eneste dag utenom helgene.

Det har vært vedlikeholdsarbeid av alle slag. Vi har sett at kjøkkenet er vasket og malt. Her bør det nevnes at Mariasøstrene med Jorun Sanne i spissen for Gunhild, Inge, Åse, Mette og Jorun, har stått for vasking av alle skuffer og skap i kjøkkenet, samt vasking av spisestue og salonger. De samme har også vasket alle vinduer innvendig. Utvendig har et "vasketeam" av frivillige Brødre vært i sving. Det har også blitt utført et betydelig snekkerarbeid i forbindelse med vedlikehold. "Snekermester" har vært Br. Nils Thomas Stangebye.

Det største løftet denne sommeren har imidlertid vært arbeidet med å restaurere herretoalettet. Her har et stort antall brødre lagt ned et arbeid det står respekt av.

Det var ingen lett jobb som ble satt i gang. Først måtte det gamle gulvet fjernes ved pigging. Deretter måtte løsmasse bæres

ut. Heldigvis hadde "murerbasen" Gustav Tegneby traktor med tilhenger, slik at han tok seg av bortkjøringen.

Deretter var det rørleggerens tur, før støping av nytt gulv kunne ta til.

Etter at rørleggerarbeid var klart og støping ferdig, kom siste finpuss. Nå skulle flisene på plass. Her må det nevnes at vi fikk meget god hjelp fra våre Brødre i Sarpsborg, ved at Br. Knut Utne, som i sin tid ble tatt opp i vår Loge, stilte opp med sine fagkunnskaper. Han har nedlagt et stort og fremragende arbeid som vi er svært takknemlige for.

Når dette skrives gjenstår elektrikerarbeid og belistningsarbeid. Også dette vil bli utført av Logens egne.

Det finnes ingen timelister som viser arbeidet som i sommer er utført. Men det kan neppe herske tvil om at Logen er spart for store summer ved at så mange har gitt av sin fritid til Logens beste.

Det er så mange som har stilt opp. Det er så mange som burde nevnes. Noen har jeg nevnt, men som det heter "ingen nevnt, ingen glemt". Skulle alle frivillig vært nevnt tror jeg en eller annen likevillig ville bli glemt i farten. La oss derfor takke alle som har deltatt for den store innsatsen.

ØA.

Vi mennesker

Filosofen Oswald Spengler skrev i 1936 at ved slutten av dette århundre ville folk ikke være opptatt av teknologi og vitenskap først og fremst, men være på leting etter en mening med selve livet. Alt tyder jo på at Spengler får rett.

Forenklet kan man si at våre moderne industrialiserte velferdsstater nå mot slutten av vårt århundre er blitt forbrukersamfunn som oppfyller alle menneskets fysiske behov. Men i all vår materielle velstand til tross, hersker det kanskje i dag mer åndelig nød enn noen gang tidligere.

Ett behov forblir mer eller mindre udekket: Hva er det jeg egentlig lever for?

Hva er meningen med livet mitt?

Det foregår hele tiden et indre oppgjør hos oss mennesker. Men jeg'et har nok en tendens til å være for vennlig med seg selv. Selv om vi har mange unnskyldninger - er dommen streng. Å stå til rette for sin egen samvittighet er noe av det mest alvorlige vi kan oppleve. Samvittigheten slår nemlig tilbake hvis vi ikke lytter til den! Nøkkelen til et bedre liv ligger kanskje i å begynne hver dag med en liten botsøvelse: Er det noe som ikke stemmer i livet mitt? Kan Mesteren gjøre noe med det - og kan jeg hjelpe til?

Hvordan kan vi gjennom et bedre kjennskap til oss selv, bidra til å påvirke våre omgivelser i positiv retning? Hvordan kan vi tilføre våre samvær mer renhet, rettferdighet og kjærlighet? Vi kjenner et budskap som forteller oss at det ikke behøver å være mer hat enn kjærlighet, mer sorg enn glede, flere tårer enn smil, mer "kulde" enn "varme", mer likegyldighet enn medmenneskelighet. Vi må vise mer barmhjertighet og medfølelse - vi bør gi mer ros og anerkjennelse.

Vi bør også vise større takknemlighet - og ikke glemme verdien av de mange goder

som vi daglig blir til del. La oss huske å takke før det er for sent.

La oss begynne med det enkleste - og det vanskeligste; oss selv.

Men - å lære seg selv å kjenne, å studere seg selv, hvor mange av oss makter det?

Tenk om vi gikk på oppdagelsesreise i vårt eget indre - og kjenn deg selv må nok for de fleste av oss, starte med disse ord til ettertanke; - den sanne visdom er å erkjenne seg selv - den sanne styrke er å beherske seg selv - og den sanne skjønnet er å forbedre seg selv. Vi må søke å oppnå en indre fred.

Men tør vi leve - til Mesterens ære og oss selv til gagn ?

RoBo

På'n igjen!

I skrivende stund, som det heter, er sommeren på hell, og når dette leses, kan vi forhåpentlig se tilbake på mange avslappende og opplevelsesrike dager, selv om sola ikke har vært påtrengende med sitt nærvær. Så er det bare å brette opp ermene og ta fatt på siste semester i det nyordnede logeåret som går ut sammen med inneværende årtusen i vår tidregning.

Og så gjør en seg i den anledning visse refleksjoner, bl.a. dette at mens de fleste av oss kan lene oss behagelig tilbake og avvente kommende logemøters opplevelser, så er det en del flittige maur blant oss som er og fremover vil være i full aktivitet for at vi skal få del i disse opplevelser. Sekretariatet er et viktig ledd i dette, sammen med våre embetsbrødre for øvrig. Det avkrever respekt og takknemlighet når det gjelder hva disse våre brødre avser av tid og omtanke for at vi andre skal få med oss det som et logemøte med påfølgende samvær er ment å skulle være i sitt innhold og med sin presisjon. Vi gleder oss til høstens samvær i så måte. Men samtidig med dette begynner også de mange mindre hjul innenfor St.Magnus å dreie rundt igjen:

BIBLIOTEKET

åpner igjen sine dører og bokskap, til glede og nytte for de mange søkende som i løpet av året finner veien dit. Her er tidligere og nålevende brødres tanker og meninger om frimureriet nedfelt i trykk og samlet i delikate permer som kan lånes med hjem til nærmere studium, for der å kanskje bryne sitt eget intellekt opp mot disse og muligens få samlet hjernestoff til eget syn og egne tolkninger. Biblioteket er der. Det er også bibliotekarene.

STUDIEGRUPPEN

er nok et sted der en som logebroder kan få utvidet innsyn i hva vi arbeider med innenfor vår orden, og samtidig få ta del i meningsutvekslinger om dette og hint alt etter hva kveldens emne innbyr til og det hele innefor en ramme av hyggelig samvær rundt kaffebordet.

SANGKOR

har vi også. Ja, ja men sann! En gang i uka finner 8-10 brødre veien til vårt "annet hjem" i Kasernegaten 46, og etter at det værste halsrusket først er harket løs og vår kjære korleder Einar har kjørt oss i en del stemmeøvelser, lyder så mannskorsangen i våre gamle saler. Ikke fullt så viktig, men viktig nok, er så den pause som er lagt inn til hvile og vederkvegelse for hungrende utøvere, for der og da er det også kaffe med kaker, og det fra eget hjemmebakeri, og ikke er det snakk om å innordne seg noe behersket stemmebruk da nei.

LØRDAGSKAFÈEN

må vel sies å være noe spesielt for St.Magnus, men så befinner den seg da også i svært spesielle omgivelser, med Gamlebyen og loppetorg og andre trekkplaster like utenfor. Det å kunne ta med seg familie og venner på en tur i Gamlebyen og så stikke innom til kaffe og prat med gamle kjente i egne lokaler, må sies å være et pre som ikke mange andre loger kan stille opp med..

FIDUCIA

skal i denne sammenheng også nevnes. Også dit finner trofaste møtedeltagere veien, for der en formiddag å få del i et kåseri eller foredrag etterfulgt av en enkel servering. Men også her blir nok det viktigste det å treffe andre brødre og brødres familie og venner i en hyggelig atmosfære bort fra stress og mas og daglige problemer.

LOGEBLADET **St. Magnus**

"St. Magnus" bør jo ikke forglemmes i opprøpsingen av tiltak og virksomheter. Det blad du nå sitter med i hånden, gjør seg jo ikke selv. Logen vår har en redaksjon for dette. En to – tre møter foran hver utgivelse skal til for at bladet kan gå i trykken. Disse samlingene blir mer som arbeidsmøter å regne og er preget av effektivitet og planlegging. Redaksjonens store ønske er å få flere brødre med når det gjelder bidrag til innholdet. Så vær velkomne også her !

Hensikten med denne summariske presentasjon av virksomheter innenfor St. Magnus er først og fremst en påminnelse om at disse aktiviteter eksisterer, og på den måten kanskje få flere til å benytte seg av disse tilbud, først og fremst til glede og utbytte for en selv, men også til styrking av det broderskap og samhold som skal prege vårt fellesskap. Den nærmere angivelse av hvor og når disse virksomheter finner sted, vil du finne i vår lille arbeidsplan. Finn den frem sammen med din egen forfallsbok, og se om du ikke kan putte inn en eller flere av tilbudene ovenfor. Lykke til og vel møtt !

TH

ENSOMHET

Det finnes utallige veier inn i ensomheten. Det er lett å bli ensom. Det skjer faktisk nesten av seg selv. Ofte er ensomheten skjult for omverdenen. Et menneske som vet hva ensomhet er, som vet hva sorg er, vet at det er en del av selve livet. Det å oppleve lidelse slipper man å løpe etter. Den kommer før eller senere, og den har forskjellige ansikter.

Barn vet hva ensomhet er, voksne mennesker vet det. Oftest forbinder vi ensomhet med en som sitter alene, eller der hvor en sitter tilbake når ektefellen har gått bort, men ensomhet er mer enn det. Har du tenkt på et menneske som mister sitt syn eller hørsel, eller blir holdt utenfor det gode selskap?

Ensomhet gjør vondt, men det er ikke alltid lett å finne det ømme punktet.

I vårt tussemørke er vi sammen med dem vi liker best. Med det blir kanskje

omtenksomheten for andre borte. Derfor, vær årvåkne! Vi kan alle være med på å hjelpe våre medmennesker ut av ensomheten. Den som gir fellesskap, får fellesskap!

Bjørn Roger

—
Oberstløytnant Wessel Alshus som

MILITÆR OBSERVATØR FOR FN I MIDT-ØSTEN 1963/64 (Fortalt videre fra forrige nummer:)

I Syria

Hovedkvarteret (I-S MAC) i Syria lå i en fasjonabel gate på vestkanten av Damascus. MAC-en hadde tatt ut en dansk major som sponsor for meg ved ankomsten. Vi flyttet inn i hans leilighet; og etter hans forslag kunne vi bo der til vi hadde funnet et eget husvære for oss. Vi feiret derfor julaften sammen med hans familie. Vår leilighet lå heller ikke så langt fra MAC-en. Landlorden - som kom og drakk kaffe når han skulle hente husleien - fortalte at han under besøk i den jordanske del av Jerusalem kunne se over til sitt hus som han hadde rømt fra i 1948.

Observasjonspostene (OP-ene) på Golan var nummerert nordfra fra A til F, altså 6 i alt. Normalt var de bemannet med to UNMOs for 3 døgn ad gangen, men ingen syrisk liaisonoffiser. Statskuppet i Syria i juni 1963 - hvor Baath-partiet konsoliderte makten - hadde muligens forsterket sikkerhetstiltakene. Vi hadde bl.a. ikke tillatelse til å gå lenger fra OP-hytten enn 50 meter. Når vi skulle på OP-tjeneste måtte vi først innom Quneitra Control Centre (QCC). I Quneitra lå også en syrisk militær kommandopost. Der måtte vi ta med en syrisk korporal som kjørte tilbake med de UNMOs som skulle avløses. Fra Quneitra og ut til OP-ene skulle vi ikke kjøre saktere enn 50 km/t, og det var ikke tillatt å stanse. Hvis vi fikk motorstopp, skulle vi straks melde det til TCC (Tiberias) eller Damascus. To av OP-ene (OP D og OP F) lå helt nede ved østsiden av Tiberiassjøen som i sin helhet hørte under Israel, pluss 10 meter av stranden. Dette hadde betydning for et hendelsesmønster vi ofte fulgte med på. Lokale fiskere svømte ut fra land med fiskegarn. Det hendte også at de dro ut med båt og garn fra en kort kanal ved stranden. I sistnevnte tilfelde måtte vi regne med at den israelske pansrede patruljebåten kom over fra Tiberias-siden; og da gjaldt det for fiskerne å komme seg på land, og for oss UNMOs å følge med båtens bevegelser. Sjøen mellom de to OP-ene dannet en stor bukt. Hvis båten krysset siktelinjen mellom OP-ene måtte vi følge den nøye med krysspeilinger. Vi håpet derfor at den gikk ut av bukten før mørket faldt på.

Et nytt observasjonsmønster ble innført en gang jeg satt alene på OP D. Da kom representanter fra MAC-en i Damascus og installerte en målestav ute i vannet. Og vårt nye oppdrag ble å rapportere vannstanden i sjøen. Bakgrunnen var at Israel hadde gravd ut og støpt en kanal som kunne avlede noe av vannet fra Jordan til sjøen. Selv om Israel ligger innenfor det som fra gammelt ble kalt "Den fruktbare halvmåne" - var, er og blir nøkkelordet VANN. I dagens (1999) Aftenposten leste jeg at vannsituasjonen igjen er vanskelig både for Israel og Jordan, og at vannstanden i Tiberiassjøen ikke må synke til under den "røde strek" minus 214 meter. Startet jeg den målingen for FN i 1964 ?

Den sydlige OP-en (OP E, OP F lå nede ved stranden) lå høyt oppe i åsen. Der oppdaget jeg flokker av linerler som antagelig var på vei hjem til Norge - foran oss. Men der var det også skorpioner. En nederlandsk UNMO måtte hentes fra OP-ene etter et bitt. Ved siden av OP-hyttene var det gravd en skyttergrop som UNMO-ene kunne hoppe ned i under evt. skytning. Det ville gi betenkeligheter, for det måtte regnes med at det var skorpioner på bunnen av gropen. Da var det liten trøst i å håpe at de var svarte, og ikke gule. Vi vendte oss ihvertfall til å riste skoene før vi tok dem på.

I Pauli fotspor.

En dag som vi begge hadde fri gikk vår danske sponserfamilie og vi til den gate som blir kalt "Den Rette". Der gikk vi også ned i et hus som kaltes "Ananias hus". I h.t. Apg. 9: 11 tilhørte huset Judas. Taket lå i plan med gaten og hadde et skylight som ga lys til rommet under, innredet som et kristent kapell.

Diasporajøden Saul/Saulus/Paulus fra Tarsus var teologisk skolert, bl.a. som elev av en berømt rabbiner i Jerusalem. Ifølge Apg. 8: 1-4 samtykket han i steningen av Stefanus. Samme dag startet forfølgelsen av menigheten i Jerusalem, unntatt for Apostlene, og de ble adspredt over Judeas og Samarias land. "Men Saulus fnyste fremdeles af Trusel og Mord mod Herrens Disciple", står det i min utgave. Han gikk til ypperstepresten og fikk arrestasjonsordre på sektmedlemmer i Damascus som tilhørte Veien (Guds Vei), Apg. 9: 1 og 2. Og dermed startet den utviklingen som Paulus ble en viktig deltager i. Vi fortsatte også utenfor bymuren, hvor det var innbygget en liten bokhandel med navnet "St. Pauls Window", og hvor Paulus skulle vært firt ut da han var ettersøkt av synagoge-

jødene i byen. På Pauli tid var imidlertid byens utedo oppe på bymuren. I vers 25 står det: "men hans Disciple tog ham om Natten og slap ham ud gennem Muren, idet de firede ham ned i en Kurv". Denne høyt skolerte og religiøst nidkjære jøde drar til Damascus som en "brølende løve", bryter mentalt sammen, og havner i "avfallet" utenfor bymuren. Men Paulus reiste seg igjen !

Dr. theol. Thorleif Bomann har - i sin internasjonalt anerkjente bok om de tre åpenbaringsreligionene Jødedom, Kristendom og Islam - spesielt behandlet den betydning Paulus fikk.

Min kone og jeg deltok i Murskjeens tematur "I Pauli fotspor" i 1989 hvor vi besøkte alle syv menigheter i Åpenbaringen. Uten den virksomhet som Paulus ledet under sine misjonsreiser, hadde ikke Peter maktet å overføre Kristi og hans apostlers lære til Europa.

En "forsinket" opplevelse.

Min svigerfar døde i Januar 1964. Det medførte at svigermor fikk tillatelse til å slutte seg til oss med våre rettigheter, bl. a. "White Card" som måtte brukes ved grensepasseringer mellom Israel og Jordan, Syria, Egypt. Vi hentet henne om kvelden 31. mars på Damascus flyplass. Neste formiddag var hun med oss til markedsplassen (Suk-en) hvor vi parkerte på vanlig sted. Noen dager senere fikk vi på MAC-en se den israelske avisen "Jerusalem Post". På første side var et stort fotografi av en israelsk spion som var hengt i lysmasten vi hadde parkert ved. Han hadde en plakate på brystet. Liket var imidlertid tatt

ned senere på morgenen. Svigermor hadde villet returnere til Norge hvis hun hadde sett dette "live", sa hun.

En ubehagelig opplevelse.

Alle observatørene (UNMOS) bodde i Damascus. De som skulle ut til OP-tjeneste på Golan kjørte ut tidlig på morgenen. De kom derfor sammen med mange syrere som også dro utover mot Golan, enten til arbeide eller til de militære stillingsområdene. En dag jeg skulle til dagtjeneste på Quneitra, hørte jeg over radioen straks etter at jeg hadde startet, at en av UNMO-ene hadde kjørt på og drept en syrer og hans sønn et stykke utenfor flyplassen. Det var jo en katastrofe, spesielt for den syriske familien. Vi var muntlig blitt advart mot å stanse på ulykkesstedet i en slik situasjon. Da jeg kom frem og så ulykkesjeepen som stod halvveis på tvers i veien, stanset jeg. Da kom en syrisk offiser bort til bilen og sa: "He needs you". Det hadde da samlet seg en masse mennesker på stedet, både sivile og militære. Likene av de to lå på veikanten; og folk hylte og skrek. Jeg låste bildøren og gikk frem til ulykkesbilen. UNMO-en var da tatt hånd om av det syriske politiet. (Han kom senere tilbake i tjeneste). Ved bilen stod bare en av våre egne politifolk (i en annen type uniform) som foretok oppmålinger. Han svarte nei på mitt spørsmål om han trang hjelp. Jeg snur meg for å gå tilbake til min jeep. Da kjenner jeg et grep i brystet, og en hvitkledd mann med en sten i hånden blir holdt fast av to syriske militære som river ham vekk fra meg. (Antrekket viste at han hadde vært på pilgrimsferd til Mekka). Jeg forsøkte å gå rolig tilbake til min bil. Mens jeg står og låser opp bildøren, får jeg i øyekroken se en røslig kar som kommer farende mot meg med løftet knyttneve. Idet han slår vrir jeg på hodet så han bare snitter meg på haken. Jeg låser meg inne i jeepen som da er kringstanset av folk som skriker og dunker i karosseriet. Så legger jeg meg på hornet og begynner å krype fremover. Men fremme i veien er det stablet opp en stenhaug. Med reduksjonsgiret og firehjulstrekket klyver jeg over stensperringen og kommer meg til Quneitra. Imidlertid skal en annen UNMO til OP E istedet for ulykkesjåføren. Jeg må bli med dit for å ta med den syriske korporalen tilbake. På tilbakeveien begynner det å mørkne; og da ser vi at soldater trekker "spanske ryttere" over veien bak oss. Under kjøringen hjem til Damascus ble jeg av MAC-en pålagt å rapportere for hver femte kilometer.

"EXIT" Syria.

Vinteren i Damascus var den kaldeste på 30 år, ble det sagt. Vi var glade for å ha tatt med dyner og stillongs hjemmefra. Det ble ikke så mange fridager for utflukter; men en fin vårdag startet vi nordøstover fra Damascus. Vi begynte å merke på luften at vi var kommet opp i høyden. Plutselig endte veien i et underlig lite samfunn, Maaloula. Beboelsesrommene var delvis hugget ut i den loddrette fjellveggen. Den lokale dialekten var arameisk, talespråket i Palestina på Jesu tid. Men vår tid i Syria var ute. En av de første april dager lastet vi opp våre beskjedne eiendeler på FN's postbil, krysset den Syrisk/Jordanske grense, og flyttet inn i vår leilighet på den Jordanske side av Jerusalem.

MAT MÅ VI HA !

Da Logen tok sommerferie, fikk vi vårt siste måltid fra Liv Olsens hånd. Spørsmålet som ble stilt var; hva nå ? Får vi like god mat som tidligere ?

Undertegnede, som selv er meget glad i god mat, tok initiativ som selvoppnevnt reporter for å finne ut hva fremtiden vil bringe av kulinariske opplevelser. Etter noen mislykkede telefonoppringninger, fikk jeg endelig kontakt med vår nye kjøkkensjef, Tove Kulslis. Hun kunne fortelle at hun har drevet i faget i 29 år, hvor samtlige har vært ved Forsvarets Befalsmesse i Gamlebyen. Dette burde bety at hun vet hva gamle gutter vil ha å spise.

Når det gjelder kvalifikasjoner generelt, kan hun opplyse at hun i 1995 tok fagbrev i Kristiansand. Undertegnede håper det var i kokkefaget. Ellers så forsikret hun under vår samtale at hun står for god og vanlig mat.

Da undertegnede er særdeles svak for bondepikene (de tilsørede) ble det stilt spørsmål om hennes ekspertise i den edle kunst å tilberede disse. Etter hva det ble opplyst kan Brødrene føle seg trygge. Vi vil gå en fremtid i møte hvor vi fortsatt kan la oss friste av "de tilsørede".

Vår nye kjøkkensjef ser frem til å starte opp og håper Brødrene vil finne serveringen tilfredsstillende.

God appetitt !

ØA.

En betroelse, mine brødre

Jeg må være *født* lykkelig! Jeg er født i et fredens land, dog når landet var i krig og besatt av fremmede tropper. Det var den gang... Jeg er likevel født lykkelig. Og jeg har en s t o r oppgave i livet: **Det er å *forbli* lykkelig!** En glad gutt, sagt på en annen måte.

Klarer jeg å leve opp til mitt lodd i livet? Akkurat nå **er jeg** den lykkelige "gutten"! Har jeg alltid vært glad og optimistisk, siden også jeg etter hvert bærer preg av tidens tann..... ?

Svaret blir utflytende, svært utflytende.... Det skiller seg nok ikke så meget fra andre brødres liv og erfaringer. Jeg har møtt mange mennesker gjennom et langt liv. Jeg har møtt gode mennesker. Jeg har møtt snille mennesker. Jeg har møtt stressede mennesker. Jeg har møtt misunnelige mennesker. Jeg har opplevd baksnakkelser. Jeg har også opplevd mennesker som ikke satte særlig stor pris på meg. Men aller mest har jeg møtt velvilje, forståelse, medmenneskelighet, "ekte vennlighet" og mye glede.

Lykken er denne, mine brødre, at man **har flere** som setter pris på en enn de som ønsker en "ad dundas"! Dette gjør lykken fullkommen! En større lykke behøver man ikke! Forståelse, det å bli satt pris på, elsket, respektert, gitt oppgaver for videre bearbeidelse, -det er en *sann lykke*.

Hva er det jeg snakker om? Selve livet! For meg er dette livet. Logen er for meg også liv. Logen er "livet" hvor en arbeider nettopp på sitt "eget liv" . Den ru stenen som slipes til. Dette foregår selvsagt i den alminnelige verden også.

Og i denne prosessen er jeg en lykkelig gutt? Ja! Jeg er, med hånden på hjertet, den **lykkeligste** på denne jord! (Jeg vet **mange** med meg som er lykkeligst, så jeg er selvfølgelig ikke alene ☺ ...)

Lykke er frihet. Frihet til å kjenne angst. Frihet til å dø, når den dagen kommer! Frihet til å velge, frihet til å ha feber, frihet til å vente, tenke, føle og se. Og frihet til noe så enkelt som å være lykkelig!

Da er lykken kanskje ikke så avhengig av "andre"...? Jeg mener at symbiosen med andre mennesker er veldig viktig. Men din lykke bærer du i deg.

Jeg tror: **Du** har i stor grad frihet til å **velge** lykken! Og min lykke er ikke været, solen, månen, rik eller stygg. Min lykke er nærhet til livet. Nå! Venner og familie, som ikke alltid forstår alt, men som allikevel er så utrolig viktig! Om jeg er like lykkelig i morgen, er ingen problemstilling, så lenge lykken er fullkommen i dag.

I hjertet av dette, i en slags lykkerus, slipes du til! La "livet leve", **nå**, mine brødre!

AsbjB

Markus-møte 1999

I pakt med tradisjonen ble Markus-møtet i år avholdt fredag 16. juli kl. 17.00 i Hvaler kirke. I år, som ofte ellers, skuffet ikke været de 120 fremmøtte brødre med familie og venner, med Den Norske Frimurerordens OSB Kåre Tønsberg og vår OM Peter Sæter i spissen.

Markus-leder Sverre Hovland ønsket alle hjertelig velkommen, og opplyste om dagens program. Bjørn Harald Lervang leste dagens tekst fra 1. Johannes brev, kap. 1. Domprost Per Hovland holdt dagens tale. Han leste også legenden om Rødstrupen og hvorledes fuglen fikk sin røde strupe.

Musikken ble fremført av Einar F. Jacobsen, orgel og Gunnar Sørensen, trompet. Offergaven til Hvaler menighet ble på kr. 3.630.- som blir brukt til forbedring av høyttaleranlegget i kirken.

Etter avsluttet gudstjeneste var det samling på Rove klubbhus, hvor det var dekket for en enkel bevertning. Sverre Hovland kunne ønske de 102 fremmøtte fra i alt 12 loger velkommen, med ord fra Kilden av Gabriel Scott.

Kveldens foredragsholder, forhenværende rektor Jan Arntzen, fortalte og viste bilder fra kystkulturen i Østfold.

Sverre Hovland avsluttet det hele med å ønske de fremmøtte en riktig god sommer. Spesielt takket han aktørene i arrangementet med gode ord og blomsterbuketter.

Bjørn Roger

DET UTVIDEDE KOLLEGIUM I ST. MAGNUS

var samlet til møte mandag 30. august d.å. under ledelse av O.M., Peter Sæter. Tilstede var 35 brr. Innledningsvis presenterte O.M. vår nye kjøkkensjef Tove Kulslis for de fremmøtte. Deretter ble følgende saker tatt opp:

1. Jubileumsfeiring i Oslo:

O.M. redegjorde for det oppsatte program for arrangementet, hvortil 4 av våre brr i St. Magnus, med O.M. i spissen, er inviterte sammen med ledsagere.

Vårt eget arrangement søndag 5. september i samme anledning, med kirkegang i Østsidens Kirke og påfølgende kirkekaffe i egne lokaler etterpå, ble så gjennomgått.

2. Recipiendsituasjonen:

Vi har nå registrert 5 mulige kommende recipiender, men det er ønskelig med flere. Mulige tiltak for å fremskaffe flere ble drøftet.

3. Div. opplysninger:

- Lyons i Råde kommer på besøk til oss fredag 1. oktober d.å.

- Orientering ble gitt vedr. nødvendig omlegging av vår kjøkkentjeneste.

- Dugnadsarbeidene i våre toiletter er i full gang, og forventes ferdig til vår jub.sønd.

- Opprettelse av egen såkalt "hjemmeside" på Internet for St. Magnus drøftet.

TH

JUBILATE:

"Kom, la oss jubilere", sa ca. 150 brr. og ledsagere til hverandre, og samlet seg til feiring av at landets første frimurerloge ble til i Oslo i 1749. Jubileet var tilbørlig feiret i Stamhuset og i Rådhuset i Oslo de foregående dager, og lokalt ble det av St. Magnus markert med kirkegang i Østre Fredrikstad Kirke søndag 5. september d.å., med påfølgende "kirkekaffe" i våre

egne lokaler etterpå, der ca. 150 brr. og ledsagere hadde funnet veien til et meget velkekket smørbrød- og kakebord besørget av arbeidsvillige brr. og deres respektive.

Etter bevertning tok vår O.M. oss med til vår logesal, der han ga interesserte "gjester" en grei innføring i vår ordens grunnlag og virksomhet med utgangspunkt i den historikk vi var sammen for å feire. Gledelig var det at flere av våre brr. fra

St. Nikolas i Sarpsborg hadde funnet veien til oss og til en Gamleby som strålte der den lå badet i det deiligste solvær på denne jubileumsdag.

TH

EN GOD LATTER ER SUNDT !

"Kan du smile når alt går på skjeve og velsigne den motgang du får ?

Da kjenner du kunsten å leve - da vet du at allting går"

Ja, slik skriver en for meg ukjent forfatter mens dikteren Benny Andersen skriver blant annet slik:

"Venner - la oss se på hverandre! Vi vet ikke hvem av oss som først vil bli til intet eller noe ufattelig annet.

Men *i dag* kan vi nå hverandre og høre hverandres latter. Det må vi benytte oss av - vend deg mot meg....-."

Å, hvor befriende det er når en kan slippe latteren fri og le med hele seg til gledesårene renner - hvor smertene i maveregionen og stivheten i kjevepartiet gjør godt og kroppen nærmest brister i oppløsning. Men muligens det skjer bare så altfor sjelden - selv om:

Alle trenger vi å le litt oftere, og ta oss selv og vår eventuelle sorg og smerte mindre høytidlig.

Det er kjent at jogging setter i gang flere viktige funksjoner i kroppen - det samme skjer når vi ler. Latter er menneskets indre jogging, og en god latter gjør deg og meg friskere, kjære broder. Latter er sunt, vi trenger latteren, humor er sunt. Og tenker vi tilstrekkelig på denne side av vår helse ?

Når du og jeg med alle våre påtatte sorger får rynker på hjertet, vil vi snart få rynker i ansiktet også. Latter virker forløsende - humor avspenner. Latter kan befri oss fra overflødig alvor. Latter er den beste kosmetikk for vårt ytre, og den beste medisin for vårt indre.

Humoren gir deg og meg en følelse av overskudd. Latteren og humoren virker ikke bare på stoffskiftet, men også på dine og mine omgivelser. Latteren og humoren skaper ny plass for ukjent livsglede - det er en bortkastet dag den dagen du og jeg ikke har ledd! Den som møter hverdagen med et vennlig smil, høster både glede og godhet.

Ja, godt humør kan sammenlignes med en solfylt dag som kaster lys over alt.....

Og et smil koster ingenting, men gir så meget. De som får det, blir beriket uten at giveren er fattigere. Det tar kun et lite øyeblikk, men blir husket lenge. Et smil skaper lykke i hjemmet og bidrar til goodwill på arbeidsplassen - og er vennskapets kjennetegn. Smilet bringer hvile til de trette, oppmuntring til de motløse, solskinn til de bedrøvede, og er naturens egen medisin mot bekymringer. Allikevel kan det ikke bli kjøpt, krevet, lånt eller stjålet - fordi smilet er uten verdi får det blir gitt bort.

La oss håpe på en lys og glad dag, i dag og i morgen, og til glede for våre medmennesker og oss selv.

Kjell Hoftun skriver: "Du har tusener smil i ditt hjerte. Spre dem på stier du går. Rekk hendene frem i ømhet. Stryk dem over mitt hår. Et smil - det kan lege et sønderknust hjerte og bortlede mismot og tvil - å ja, det kan dulme den villeste smerte - så la oss ei spare på vennlige smil."

Noen er kanskje for trette til å gi deg og meg et smil, kjære broder, la oss gi dem ett av våre smil - fordi ingen trenger dem så sårt som de som ikke har flere å gi.....

GLORIA VICTIS - GLEM DEM ALDRI !

Hilsen fra **RoBo**, p.t. på

Bakke Opptreningssenter i Halden

